

[H. C. Andersen.]

vide, at er der noget, der kræver Erfaring, er det netop dette. Der tales om Skovarbejde. Jeg begriber ikke, hvad det er for Skovarbejde, man her tænker paa, thi alle Vegne fra hører man Klager over, at Skovens Folk maa afskediges. Nu ved jeg vel, at der er Tale om Arbejde, som ellers ikke vilde blive udført, det nævnte den højtærede Minister ogsaa, men hvor er det Arbejde at finde? Jeg er fuldkommen overbevist om, at man ikke vil kunne pille Arbejder ud ved Landbrug, Skovbrug, Havebrug, Kystfredning, Trafikforbedring, og hvad nu nævnes kan, om hvilke man kan sige, at de ellers ikke vilde blive udført, og at der ikke ved deres Udførelse tages Arbejde fra andre, maaske ældre bosiddende Arbejdere. Jeg tror ikke, det lader sig gøre. Det er efter min Mening skønne Tanker, der har fundet Udtryk i dette Forslag, men heller ikke mere. Der er nævnt andre Arbejder i de arbejdsløses Interesse: Vedligeholdelse af Klæder, Istandsættelse af Bohave o. s. v. Der er dog vel neppe nogen i denne Sal, som for Alvor tror paa, at dette kan føres ud i Livet.

Der er i en Skrivelse fra Ministeren til Arbejdsløshedsraadet peget paa, at man fra visse Sider har tænkt paa at skaffe de unge arbejdsløse udvidet Adgang til Undervisning paa Højskoler eller anden almindelig Undervisning. Ja se, det er en Form for Beskæftigelse, som er tiltalende og rigtig, men jeg er ikke kløgere end, at det Forhold er der taget Sigte paa i før vedtagne Love. Der tales ogsaa om de unge Haandværkere, og der peges paa det almindeligt kendte Fænomen, at de nyligt udlærte bliver arbejdsløse, fordi de mangler Kræfter og Færdighed til at klare Fagets Arbejde til den gældende Tarif. Det er vist rigtig, men jeg forstod af de Forhandlinger, som blev ført i Folketinget, at man dog var nogenlunde enig om, at det meget vel kunde være, at det var Tarifferne, der var noget galt med. Derfor glædede det mig ogsaa at høre Ministeren udtale i Folketinget, at Overvejelser angaaende dette Forhold var man allerede inde paa. En fortsat faglig Uddannelse af unge Svende kan jo lyde tiltalende nok. Lad os nu tænke os, at der indrettes særlige Værksteder til saadan Uddannelse. Kan det da lade sig gøre at udføre Arbejde dér, uden at man nedsætter Arbejdsmulighederne for andre, som har de legemlige Kræfter og den faglige Færdighed? I det hele taget, dette at finde Arbejde, om hvilket man kan sige, at det ellers ikke vilde blive udført,

tror jeg bliver en besværlig, alt for besværlig Opgave, ja, jeg tør nok sige en helt uløselig Opgave.

Man tilstræber saa, som den højtærede Minister nævnte, en passende Blanding af Arbejde, Sport og Undervisning. Ogsaa her lever man i en skøn Tankeverden. Sporten er her til Lands højt udviklet, men den er udviklet paa Frivillighedens Grund. Man kan jo prøve paa at tage denne Grund bort. Hvis det nogetsteds gælder, at det skal være Lysten, der driver Værket, saa er det netop, naar Talen er om Sport. Skuffelserne vil ogsaa her melde sig, hvis man ophører Lovforslaget til Lov.

Saa kan man jo sige — det vil sikkert ogsaa blive sagt —, at Venstre i denne Sag intet vil. Det er, som jeg har sagt: Venstre tror ikke paa, at den her anviste Vej er farbar, de praktiske Vanskeligheder vil vise sig at være for store.

Jeg kunde have Lyst til at sige til den højtærede Minister, at jeg for min Part finder det urigtigt, at den arbejdsløse Landbougdom vedvarende faar Lov til at indvandre til Hovedstaden og Storbyerne og slaa sig til Ro dér, og jeg vil gerne spørge den højtærede Socialminister om, hvorledes han ser paa dette. Der er nemlig Arbejdsmuligheder paa Landet, blot man vil forstaa, at man ikke i en trang Tid kan opnaa den store Løn, fordi den, der skal have Arbejdet udført, ganske simpelt ikke har Pengene til at betale Lønnen med, men at man kommer til at slaa en Kende af paa Kravene i Forstaaelse af, at det, der opnaas og kan opnaas, dog i hvert Fald er mere end det, der opnaas efter denne Lov. Jeg siger ikke, at den Løn, der kræves for Arbejdet derude, er for stor; jeg mener, at det har den aldrig været. Den er ikke for stor for en flink Arbejder, der udfører et godt Arbejde, og det har den aldrig været, maaske ringe nok. Men det er desværre en Kendsgerning, at Pengene til at betale Lønnen med er ikke til Stede. I rigtig Forstaaelse heraf er det da ogsaa, at Rigsdagen i denne Vinter har prøvet paa at bedre Kaarene for Erhvervene, Landbrugserhvervet som andre Erhverv, saaledes at der kunde blive Raad til at lade det Arbejde udføre, som ligger og venter — og hvem der er kendt derude, ved, at der er Arbejde nok, som venter. Lad mig i denne Forbindelse nævne, at vi i Vinter har vedtaget Love om Grundforbedringsarbejder. Jeg vil mene, at hvis der er Penge nok i denne Lov, saa er der Plads til saa mange Arbejdere ved Grundforbedringsarbejde, produktivt Arbejde til god Løn, at der ikke bliver mange Landkommuner, som føler